



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת הדסה אסיף

התובעת
לינוי צרפתי מהצרי ת.ז. XXXXXXXXXX
ע"י בא כוחה, עו"ד רפאל כהן

נגד

הנתבעת
רגינה רבייב ת.ז. XXXXXXXXXX
ע"י באת כוחה, עו"ד סמדר איתן זיסמן.

פסק דין

1
2
3 1. תביעה זו עניינה פרסום ברשת החברתית "פייסבוק". התובעת, לינוי צרפתי מהצרי (להלן –
4 **התובעת**), והנתבעת, רגינה רבייב (להלן – **הנתבעת**), מתגוררות שתיהן בפרדס חנה.
5 הרקע לפירסומים הנטענים הוא העובדה שהתובעת ניהלה קשר זוגי עם מיכאל, מי שהיה
6 בעלה של הנתבעת (להלן – **"מיכאל"**).

טענות הצדדים

7
8 2. על פי הנטען בכתב התביעה, הנתבעת החלה במסע הכפשות כלפי התובעת, במסגרתו פרסמה
9 בעמוד הפייסבוק שלה, ארבעה פרסומים שונים, שלטענת התובעת מהווים "לשון הרע"
10 כלפיה. בכתב התביעה מפרטת התובעת את אותם פרסומים, וטוענת כי מדובר בפרסומים
11 כוזבים, שנועדו להוציא דיבתה רעה. נטען, כי אופי הפרסומים, מועד פרסומם, ניסוחם,
12 והמקום בו פורסמו, כולם מעידים על כוונה של הנתבעת לפגוע בתובעת. (להלן – **הפוסטים**
13 **ו/או ההודעות**).

14 3. בנוסף להודעות אלה, טוענת התובעת כי הנתבעת פרסמה נגדה דברי לשון הרע בעל פה,
15 במהלך תקרית שאירעה בעיר טירת הכרמל ואשר היו עדים לה אנשים שונים (להלן –
16 **התקרית**). התובעת טוענת, כי במהלך התקרית נהגה כלפיה הנתבעת באופן שפגע בפרטיותה.
17 התקרית צולמה על ידי התובעת והסרטון הוגש מטעמה (להלן – **הסרטון**).



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 4. לטענת התובעת, הרקע לפרסומים אלה היה הקושי של הנתבעת לקבל את הקשר הזוגי שבין
2 התובעת לבין מיכאל.
- 3 5. פרסומים אלה, כך לטענתה של התובעת, פגעו בשמה הטוב, בכבודה ובפרטיותה. התובעת
4 טוענת כי בגין הפרסומים היא זכאית לפיצוי, הן בשל לשון הרע והן בשל הפגיעה בפרטיותה.
- 5 6. הנתבעת אינה מכחישה שפרסמה את ההודעות נשוא התביעה, ואף לא מכחישה שאמרה
6 בתקרית הנטענת את הדברים שיוחסו לה. יחד עם זאת, לטענתה, דין התביעה להידחות,
7 משום שאין בדברים משום לשון הרע כלפי התובעת. זאת, לטענת הנתבעת, משום שההודעות
8 לא כוונו כלפי התובעת, ועל כל פנים, מאחר ששמה של התובעת כלל לא צוין בהן, הקורא
9 הסביר לא יכול היה להבין כי הן התייחסו דווקא לתובעת.
- 10 באשר לסרטון שצירפה התובעת, המתעד את התקרית, טוענת הנתבעת כי הינו ערוך ואינו
11 שלם, וכי דבריה שם נאמרו לאחר שהתובעת התגרתה בה.
- 12 7. לחילופין, טוענת הנתבעת כי עומדות לה ההגנות הקבועות בחוק.
- 13 8. לעניין נזקי התובעת בגין הפרסום, טוענת הנתבעת כי אלה לא הוכחו ונטענו בעלמא.

הפרסומים

- 15 9. נשוא התביעה הן ארבע הודעות ("פוסטים"), שפורסמו ברשת החברתית "פייסבוק". וזה תוכן
16 ההודעות :
- 17 10. הפרסום הראשון – מיום 18.06.2015 :
18 "פילגש מסכנה ועלובה, תרמתי לך את הצעצוע שאין לי בו שימוש כלל, לכן תהני
19 ממנו ותסתלקי מחיי..."
- 20 כל פעם כשאת רואה אותי אז את נועצת מבט, מכיוון שאותי אהבו פעם ואיתך זה
21 לא יקרה לעולם, את פשוט זורמת נפלא בזכות "אימפריאל".
- 22 11. הפרסום השני – מיום 26.06.2015 :
23 "...ועכשיו נעבור לפילגש..."
- 24 "פילגש" עלובה שכמותך שמנסה לפגוע בי בכל דרך אפשרית, בשקרים, תכסיסים
25 וכל מיני תרגילים עלובים כמו תלונות שווא במשטרה ובתביעות שקריות בבית
26 המשפט...אז אני רוצה להגיש לך שאיתי המשחק הזה לא ילך ואל תנסי אותי...אני
27 כבר יודעת שעשית את אותם הדברים לאשתו של המאהב הראשון שלך בזמן שעוד
28 היית נשואה חתיכת פרוצה שכמותך, הרסת גם את המשפחה שלו וניסית להרוס
29 גם את אשתו של אותו המאהב שלך ודאגת יופי יופי לבעלך לשבת בכלא כדי שיהיה



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

לך יותר קל להתפרפר "דולפין" קטן ועלוב שכמותך, ועלי את מנסה לעשות את אותו הדבר אבל הפעם טעית מאד בכתובת תשני מהר אבל מהר את הכיוון...אני ברמה הרבה יותר גבוהה משלך ובסטטוס של אישה טובה מאד ואמא מעולה לילדיי שחייה קודם כל למענם – לעומתך, ואת בסה"כ פרוצה שידועה בכל האיזורים כאן בסביבה בתור הורסת משפחות סדרתית שאוהבת לקבל "ז" בלי סוף ולא משנה ממני, מתי, כמה ולמה...

המשיכי ליהנות לך בצעצועים משומשים וזרוקים שאין בהם צורך כלל ותשתחרי מהנשים שלהם...תמשיכי ברומן המשולש שלך עם "הענק והגמד" רק תעשי טובה תחלקי ביניהם את המנות שווה ובצדק שלא יתקעו אחד את השני או שיהרגו אחד את השני. כי אחד מהם כבר היה על הקצה בגללך וחבל שזה יקרה שוב למרות שהם עלובים בדיוק כמוך, פשוט אין כסף בשביל החלקה בבית העלמין אלה אם לך יש מכל מה ששאבת מהם, ואת מוכנה לקחת את עניין הקבורה על עצמך..."

12. הפרסום השלישי – מיום 30.12.2015 :

"זו תהיה ממש ברכה אם יקח את הבוגדים ואת הפרוצות שהורסות משפחות.

שיקח את הצבועים שנוטשים את ילדיהם ואז מתחילים לשחק אותה מסכנים שאוהבים ומתחילים להשוויץ מול כולם ברשתות ציבוריות שאוהבים את ילדיהם, ובתכלס דואגים ומאכילים ילדים של פרוצות...

שיקח גם את הבוגדים שמתחרטים על מעשיהם ועל הרס המשפחה ורוצים לחזור הביתה אחרי שמבינים ש"פרוצה" היא בסה"כ "זונה"!!

שיקח את הבוגדים שמרשים לפרוצה שלהם לקלל את האישה שלהם, לתבוע אותה על שקרים ולהגיש עליה תלונות שווא...

שיקח את כל המלוכלכים שמנסים לכללך את כולם רק בגלל שהם שקועים עמוק עמוק בבויץ...

בקיצר שיקח את כל הנבלות שלא מכירים את הדרך אל "האושר" ביושר ובכבוד".

13. בתגובה לפוסט זה כתבה הנתבעת הודעה נוספת :

"...פעם אמרה לי הסמרטוטה שאני משתמשת בזה שאני אמא ל-4 ילדים אבל מה שהיא שוכחת שאני לא כמוה שמחפשת ספונסרים שיפרנסו ויאכילו אותה ואת הילדים שלה על חשבון ילדים של אחרים..."

14. הפרסום הרביעי – מיום 07.01.16 :



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 "הפרוצה ניצחה במלחמה כי לא נלחמתי..."
- 2 אני בחיים שלי לא הייתי נלחמת על חייל פצוע, עלוב, נוטש, בוגד ולא אמין...
- 3 אז תהני לך בשקט זנזונת, עכשיו החייל שלך משוחרר רשמית, ובתכלס אני ויתרתי
- 4 עליו מזמן, פשוט תרמתי לך אותו בלי כל בעיה, אני אוהבת לתרום למסכנות כמוך
- 5 ובסופו של דבר לא לכולם יש את הביצים לעשות את הצעד שאני עשיתי בגבורה,
- 6 כבוד ובגאווה!!
- 7 יש דברים ואנשים זולים שצריך לשכוח, ויש חיים טובים, יפים ומאושרים שצריך
- 8 להמשיך!!!"
- 9 כאמור, מלבד הפרסומים הנ"ל בפייסבוק של הנתבעת, טוענת התובעת שהנתבעת פרסמה
- 10 נגדה דברי לשון הרע בעל פה במהלך תקרית שאירעה בעיר טירת הכרמל. באותו מקרה
- 11 הנתבעת הגיעה לבית הוריו של מיכאל, ושם, לטענת התובעת, תקפה אותה הנתבעת מילולית
- 12 ופיזית והחלה להכפיש ולקלל אותה בפני מיכאל, אימו, ובתה של הנתבעת, וכן בפני שכנים
- 13 ועוברי אורח.
- 14 מהתמליל של הארוע עולה כי במהלכו אמרה התובעת בין היתר את הדברים הבאים :
- 15 "את שרמוטה ואת מזדיינת עם בעלי", זה האוטו שבעלי קנה לה בשיקים שלו על
- 16 חשבוני על חשבון הילדים שלי, והילדים שלך נהנים את והילדים שלך זבל",
- 17 "בתקופה הכי קשה אתה נטשת לטובתי? לטובת הזונה?", "צלמי צלמי שרמוטה
- 18 צלמי".
- 19 הסרטון שתיעד את התקרית וכן תמליל השיחה סומנו כנספחים טו-טז לתצהיר התובעת.
- 20 **דיון והכרעה**
- 21 לעוולה של פרסום לשון הרע שני יסודות. היסוד האחד הינו "פרסום", והיסוד השני הינו כי
- 22 הפירסום כלל דברים שהם בגדר "לשון הרע". בהעדר אחד מהיסודות דנן לא מתקיימת
- 23 העוולה.
- 24 18. סעיף 2 בחוק מגדיר "פרסום מהו" :
- 25 (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,
- 26 תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
- 27 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:
- 28 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת
- 29 הנפגע;



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."
- 2 19. במקרה שבפני, דומה שלא יכולה להיות מחלוקת שהפרסומים בפייסבוק הם בגדר "פרסום"
- 3 לפי החוק. נקבע בפסיקה כי פרסום ברשת חברתית באינטרנט מהווה "פרסום" לאור ההגדרה
- 4 של מונח זה בסעיף 2 לחוק (ראו בר"ע (מחוזי חי') 850/06 רמי מור נ' ידיעות אינטרנט, פסקה
- 5 24). במספר פסקי דין נקבע כי אין מניעה להחיל את דיני לשון הרע על פרסומים משמיצים
- 6 באינטרנט "בשינויים המחויבים" וראו סקירתו של כב' השופט גולדקורן בתא"מ 54888-01-12
- 7 12 וקנין נ' מועלם, פורסם בנבו, מיום 16.12.12).
- 8 20. הנתבעת לא הכחישה שכתבה את הדברים. גם באשר לדברים שאמרה במהלך התקרית, לא
- 9 קיימת מחלוקת כי אלה נאמרו. בכך התקיים יסוד הפרסום.
- 10 21. אעבור לבחון את השאלה האם הפרסומים מהווים "לשון הרע". סעיף 1 לחוק מגדיר מהי
- 11 לשון הרע:
- 12 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -
- 13 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- 14 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- 15 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח
- 16 ידו או במקצועו;
- 17 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
- 18 מוגבלותו;
- 19 בסעיף זה "אדם" - יחיד או תאגיד."
- 20 22. נקבע, כי אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין, או אם היא, והתייחסותה לאדם
- 21 הנפגע, משתמעת מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות (סעיף 3 לחוק).
- 22 23. המבחן ללשון הרע הינו לכן, האם יש בהתבטאות בכדי לפגוע באדם בקרב החוג שעמו הוא
- 23 נמנה, לפי המקובל והנהוג באותו חוג. המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, כי אם מבחן
- 24 אובייקטיבי במהותו. לא תחושותיו של התובע/הנפגע הן שקובעות האם האמירה מהווה לשון
- 25 הרע. הדרך, בה רואים החברה, או החוג הסובב את הנפגע במסגרות חייו, את הפרסום, היא
- 26 הממד להכרעה בסוגיה דנן. מבחן זה תואם את מטרתו העיקרית של החוק, והיא, לאפשר
- 27 לאדם להגן על שמו הטוב בקרב החברה בה הוא חי ופועל. (ע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן,
- 28 פ"ד לט 734, 747-746. (1986)).
- 29 24. נפסק כי :



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

"המבחן בדבר קיום לשון הרע לפי סעיף 1 לא מתמצה בתחושת העלבון הסובייקטיבית של הפרט, עליו נסב הדיבור או הכתב המייחס לו דברים פוגעים, אלא יסוד אובייקטיבי, היינו מה השפעתם או זיקתם של דברי לשון הרע להערכה לה זוכה הפרט - התובע בעיני הבריות."

(ע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא (2) 281, 293 (1977)).

עוד נקבע כי :

"לא אחת נדרש בית המשפט, הבא לבחון האם נפלה דיבה בפרסום כלשהו, לפרק את הפרסום למרכיביו. לגבי כל משפט, מילה או פסקה בודק בית המשפט האם כמה תחולה ליסודות העילה שעניינה לשון הרע, ובפרט, האם קיים "פרסום לשון הרע" והאם מתקיימת אחת מן ההגנות הקבועות בחוק. ההליכה בדרך זו מקלה לעיתים על ההכרעה, שכן היא מאפשרת לבודד את האמירות השנויות במחלוקת ולבצע בחינה ממוקדת לגבי כל אחת מהן. אולם הפירוק חייב תמיד להיעשות בזהירות ראויה, תוך שימת לב גם למכלול. גם כאשר מתמקד הדיון בביטוי ספציפי, מצווה בית המשפט, על-מנת לבחון האם מדובר בביטוי מלעז, לבחון את הפרסום בכללותו (ראו ע"א 809/89 משעור נ' חביבי, פ"ד מז(1) 1). פרשנותו של קטע בפרסום חייבת ליתן את הדעת גם לקטעים האחרים, על-מנת שהתמונה תהא שלמה - הרי זו ברגיל התמונה הנגלית בסופו של דבר גם לעיני הקורא או הצופה שנחשף לפרסום (ראו גם א' שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ז) 117-118). כמובן, על בית המשפט להביא בחשבון את מקומו ואת אופן פרסומו של הביטוי נשוא המחלוקת - בכותרת, בכותרת משנה, בהדגשה, בליווי תמונה, וכיוצא באלה"

(ראו ד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצאת עתון "הארץ", פ"ד לב(3) 337, 354).

בספרות המשפטית, הובעה הדעה, כי :

"הפרט הינו סובייקט חברתי בעל תכונות מוסריות. ההערכה החברתית משמעה, אפוא, הערכה של תכונות, כגון הגינות, יושר, רדיפת צדק או עשייתו, חברות, אזרחות טובה, פטריוטיות וכדומה. מכאן שפרסום הפוגע בניקיון הכפיים או בדמותו האזרחית של הפרט, למשל תיאורו כ"איוב העם", "בוגד", "גזען", "רמאי", "נוכל", "כפוי טובה", "עושה עוול" וכדומה או ייחוס לו ביצוע של עבירה פלילית או התנהגות לא מוסרית מהווה פגיעה בכבוד. פרסום המטיל דופי בטוהר המידות או בדמות המוסרית של הפרט מהווה פגיעה בכבוד כערך חברתי מוגן."



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 (ח.גנאים, מ. קרמניצר, ב.שנור, לשון הרע הדין המצוי והרצוי (המכון למחקרי חקיקה
- 2 ולמשפט השוואתי ע"ש הרי ומיכל סאקר, (2005), 79-80).
- 3 אבחן את הפרסומים לאור ההלכות שהובאו לעיל.
- 4 26. לאחר קריאה של ההודעות שהובאו לעיל, שוכנעתי כי בארבעתן יש משום לשון הרע, שכן
- 5 הדברים שנכתבו בהן עלולים להשפיל ולבזות.
- 6 27. להגנתה, טענה הנתבעת כי הדברים כלל לא כוונו אל התובעת, אלא התייחסו לתופעת
- 7 הבגידות באופן כללי. אין בידי לקבל טענה זו.
- 8 28. מניסוח ההודעות/ הפוסטים, ברור כי הנתבעת מתייחסת בהם לאישה מסוימת.
- 9 א. בפוסט מיום 18.06.15 פונה הנתבעת לאישה מסוימת לה היא כותבת את הדברים
- 10 הבאים: "פילגש מסכנה ועלובה, תרמתי לך את הצעצוע שאין לי בו שימוש כלל.
- 11 לכן תהני ממנו ותסתלקי מחיי..."
- 12 ב. בפוסט מיום 26.06.15 כותבת הנתבעת בין היתר את הדברים הבאים: "...פילגש"
- 13 עלובה שכמותך שמנסה לפגוע בי בכל דרך אפשרית, בשקרים, תכסיסים וכל מיני
- 14 תרגילים עלובים כמו תלונות שווא במשטרה ובתביעות שקריות בבית המשפט...אז
- 15 אני רוצה להגיד לך שהמשחק הזה לא ילך ואל תנסי אותי...אני כבר יודעת שעשית
- 16 את אותם הדברים לאשתו של המאהב הראשון שלך בזמן שעוד היית נשואה..." גם
- 17 כאן, אין ספק שהדברים בפרסום כוונו לאישה מסוימת דווקא.
- 18 ג. הפוסט מיום 30.12.15 : גם אם ניתן היה לסבור שהפוסט הראשון מתייחס לתופעה
- 19 כללית ולא לאדם מסוים, באה התגובה שפירסמה הנתבעת על אותו פוסט והבהירה
- 20 כי מדובר על אדם ספציפי: " פעם אמרה לי הסמרטוטה שאני משתמשת בזה שאני
- 21 אמא ל-4 ילדים אבל מה שהיא שוכחת שאני לא כמוה שמחפשת ספונסרים
- 22 שיפרנסו ויאכילו אותה ואת הילדים שלה על חשבון ילדים של אחרים..."
- 23 ד. גם לשונו של הפוסט מיום 07.01.16 מתייחסת לאישה מסוימת: "הפרוצה ניצחה
- 24 במלחמה כי לא נלחמתי...אז תהני לך בשקט זנזונת, עכשיו החייל שלך משוחרר
- 25 רשמית, ובתכלס אני ויתרתי עליו מזמן, פשוט תרמתי לך אותו בלי כל בעיה..."
- 26 29. הנתבעת נשאלה כיצד מתיישבת לשון הפוסטים עם טענתה כאילו האמור בהם כללי ולא
- 27 מכוון לתובעת. עדותה של הנתבעת בעניין זה הייתה מתחמקת והותירה רושם בלתי מהימן :
- 28 ש. שמתני לב שכל הפוסטים שלך מכוונים ומתחילים באופן אישי לאישה מסוימת
- 29 אישי וישיר ולא באופן כללי. מקריא. איך זה מסתדר עם טענתך לדיבור כללי.



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

- 1 ת. מאז שהתחילו הבגידות הראשונות הוא גם טען שזה היה בטעות וזה היה עקב
- 2 שתיה והיתה מסיבה ושתו יותר מדי ונשאר לישון וקרה מה שקרה, לכן אני טוענת
- 3 בפוסטים על אלכוהול כי אני יודעת על מי אני מדברת, על הגרוש שלי.
- 4 ש. אבל את רוסמת באופן אישי על אישה. בלשון נקבה. "שותה אלכוהול".
- 5 ת. רשמתי שותה אלכוהול?
- 6 ש. אני מפנה אותך לפוסט הראשון שצורף לתביעה נספח י', מוזכר בסעיף 9 לכתב
- 7 התביעה. "פילגש מסכנה את פשוט זורמת נפלא בזכות אימפריאל" ואני אומר לך
- 8 שאימפריאל זו וודקה. את מדברת בלשון נקבה ולא בלשון זכר. איך זה מתיישב?
- 9 ת. לא כתבתי שם שותה וודקה ולא כתבתי זורמת תחת אימפריאל. זה משהו שונה
- 10 לגמרי. כל אחת זורמת תחת הגרוש שלי (עמ' 18, ש' 17-28).
- 11 30. לא רק שניכר מלשון ההודעות שפרסמה הנתבעת שהן כוונו לאדם מסוים, אלא שגם שוכנעתי
- 12 כי תוכנן מעיד על כך שהנתבעת התכוונה בהן לתובעת. מנוסח הפוסטים ברור שהם מכוונים
- 13 לזו שנמצאת עם מיכאל בקשר זוגי, ושוכנעתי שהנתבעת ידעה היטב, ועוד לפני שפרסמה את
- 14 הפוסטים, שהתובעת נמצאת בקשר זוגי עם מיכאל.
- 15 אמנם, הנתבעת טענה שבאותו זמן לא ידעה שהתובעת היתה בקשר זוגי עם מיכאל (עמ' 17,
- 16 ש' 1-4), אך אינני מאמינה לטענה זו.
- 17 31. מדובר בטענה מיתממת והיא אינה מתיישבת עם הראיות שהוצגו בפני.
- 18 התובעת צירפה לתצהירה את פרוטוקול הדיון בצו ההרחקה שהגישה כנגד הנתבעת (נספח
- 19 יז לתצהיר). הדיון בצו התקיים ביום 29.04.15, כלומר לפני פרסום הפוסטים, (שהראשון בהם
- 20 פורסם ביום 18.06.15). מפרוטוקול הדיון ניכר שהנתבעת ידעה כבר אז על טיב הקשר של
- 21 התובעת עם מיכאל. כך ציינה הנתבעת במהלך הדיון בצו ההרחקה:
- 22 "...היא טוענת שאני אובססיבית כלפיה וזה שקר. היא לא מעניינת אותי, מה יש
- 23 לי איתה? זה כבר כמה חודשים שהמבקשת היא מאהבת של בעלי, הבת שלי ראתה
- 24 את זה מול העיניים שלה, שהם מתחבקים ומתנשקים..." (עמ' 3 לפרוטוקול הדיון
- 25 בצו ההרחקה, מיום 29.04.15, ש' 27-28, עמ' 4, ש' 1).
- 26 הדיון הנ"ל התקיים לאחר שהתובעת הגישה כנגד הנתבעת בקשה לצו הרחקה, על רקע
- 27 האירוע שתועד בסרטון ובו נראית הנתבעת מתעמתת עם התובעת על רקע הקשר הזוגי שלה
- 28 עם בעלה לשעבר. אירוע זה התרחש כאמור ביום 18.04.15, טרם פרסום הפוסטים על יד
- 29 הנתבעת.



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

32. הנתבעת נשאלה על הסתירה שבין הדברים שאמרה באותו דיון, לבין טענתה עתה שהיא לא ידעה על הקשר בין התובעת למיכאל. תשובותיה בעניין זה היו מתחמקות ומתחכמות:

ש. האם נכון שבעלך בגד בך עם התובעת?

ת. אין לי מושג. לא החזקתי להם נר.

ש. אבל בצו ההרחקה את טוענת שהיא מאהבת של בעלך.

ת. נכון, אני יכולה לטעון הרבה דברים. בבית משפט אומרים הכל. זורקים הכל.

ש. מתי את משקרת עכשיו או אז?

ת. אני לא שיקרתי. אני אמרתי את מה שחשבתי. אבל זה עדיין לא אומר שזה נכון.

ש. אז את חשבת שהיא מאהבת של בעלך ועל זה פרסמת פרסומים?

ת. לא נכון. היו לו עוד הרבה מאהבות. היא לא הראשונה וגם לא אחרונה

(עמ' 18, ש' 9-16).

33. יתרה מכך, בפוסט שפרסמה הנתבעת ביום 26.06.15, היא ציינה כי האישה, שעליה הפוסט, הגישה נגדה תלונות ותביעות שווא. נתון זה, יחד עם העובדה שרק התובעת, מבין כל המאהבות הנטענות האחרות שהיו למיכאל, הגישה נגד הנתבעת בקשה לצו הרחקה או תלונה במשטרה, מחזקים את המסקנה שהפירסומים מכוונים לתובעת:

ש. האם היו עוד מאהבות של בעלך שהגישו נגדך צו הרחקה או תביעה במשטרה, חוץ מהתובעת?

ת. טלפונים ואיומים כן, אבל את זה, לא.

ש. מפנה לנספח יג לתצהיר התובעת שם רשמת "שיקח את הבוגדים שמרשים לפרוצה שלהם..." (מקריא). בנספח יב יש עוד פוסט ורשמת "תלונות שווא במשטרה..." (מקריא). אני אומר לך שהתכוונת בפרסום הזה לצו ההרחקה והתלונות במשטרה שהגישה נגדך התובעת.

ת. אתה יכול להגיד הרבה דברים.

ש. אמרת עכשיו שאף אחת מהמאהבות לא הגישה נגדך תביעה במשטרה ואת זה אמרת לי לא. בפוסט הזה כתבת שיקח את מי שכן הגיש תביעה וזה התובעת.

ת. תעשה אתה אחד ועוד אחד ותבין מה שאתה רוצה

(עמ' 25, ש' 9-19).



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 34. לאור כל האמור, אני קובעת כי הפרסומים בפייסבוק כוונו אל התובעת.
- 2 35. נותר לבחון את טענת התובעת, לפיה מאחר ששמה של התובעת כלל לא צוין באותם פוסטים,
3 ממילא לא ניתן היה לזהותה, וגם לא זיהו אותה בפועל.
- 4 התובעת מצידה טענה כי ניתן היה בקלות לזהותה, וכי אנשים אכן זיהו שהפרסומים
5 מתייחסים אליה. להוכחת טענה זו הביאה התובעת שני עדים: את אלבינה אחותה של
6 התובעת (להלן – "אלבינה"), ואת אלעד לזמי (להלן – "אלעד"), בן הזוג של התובעת.
- 7 36. כידוע, לעיתים ניתן לקבוע שפרסום פוגע באדם מסוים, גם אם שמו לא מופיע באותו פירסום.
8 מציין המחבר א' שנהר בספרו דיני לשון הרע (1997):
- 9 "המבחן שעל פיו ייקבע האם ייחס הפרסום מעשים פסולים למי שטוען כי הוא
10 הנפגע הוא המבחן האובייקטיבי, ובעניין זה יישם בית-המשפט את הכללים
11 הרגילים בנוגע לפרשנות הפרסום. לעתים "האדם הסביר" עשוי להבין שהפרסום
12 מתייחס למי שטוען כי הוא הנפגע, גם אם אותו אדם אינו מוזכר בפרסום בשמו
13 המפורש וגם אם שמו של אותו אדם מופיע בפרסום בצורה משובשת או חלקית. ...
14 מסעיף 3 לחוק איסור לשון הרע עולה, כי כאשר שמו של האדם אינו מוזכר
15 מפורשות בפרסום או שהוא אינו מוזכר מפורשות כמי שלשון הרע מתייחסת אליו,
16 התייחסותה של לשון הרע לאדם הטוען שנפגע ממנה יכולה להשתמע מהפרסום,
17 מנסיבות חיצוניות או משילובם של השניים." (ע' 123-124)
- 18 (ראה גם ת.א. (ת"א) 54621/06 משה זר נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ (2009))
- 19 37. הפסיקה אימצה את הדברים האלה. נקבע, כי לעתים, "האדם הסביר" עשוי להבין שהפרסום
20 מתייחס למי שטוען כי הוא הנפגע, גם אם אותו אדם אינו מוזכר בפרסום בשמו המפורש (ע"פ
21 (ת) 2025/92 אריה אבן ואח' נ' רפאל רוטר (פורסם בנבו, מיום 02.03.93).
- 22 38. במקרה שבפני, התובעת אינה מציינת את שמה של התובעת. למרות זאת, עלה בידי התובעת
23 להוכיח כי לפחות שני אנשים, חבריה של התובעת בפייסבוק, אלעד ואלבינה, ידעו כי
24 הפוסטים כוונו לתובעת.
- 25 39. אלעד טען, אמנם, כי כלל לא הכיר את התובעת במועד שבו פרסמה התובעת את הפוסטים,
26 אולם אינני מאמינה לעדותו. בעדותו התגלו סתירות והיא הותירה רושם בלתי מהימן.
- 27 תחילה, טען אלעד כי נודע לו על היריבות שבין התובעת לבין התובעת רק בחודשים האחרונים
28 (עמ' 31, ש' 17). עדותו זו עומדת בסתירה לדברים שאמר במשטרה במסגרת תלונה שהגיש
29 כנגד התובעת ביום 01.07.15. (העתק התלונה צורף כנספח ו לתצהיר התובעת).



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

1 התלונה הוגשה לטענת אלעד, לאחר שביום 30.06.15 התובעת התקשרה אליו ואיימה עליו,
2 בשיחה המכונה על ידו "שיחת האיומים" (תמליל השיחה צורף על ידי התובעת, כנספח א
3 לתצהירה).

4 40. אלה הדברים שסיפר אלעד לחוקר במשטרה:

5 ש. אתה מכיר את לינוי צרפתי?

6 ת. אין לי שום היכרות אישית איתה, לא נפגשתי איתה, מכיר אותה בתמונות
7 מהפייסבוק וזה הכל. אין לי שום היכרות אישית איתה.

8 ש. אז למה שהיא תאיים עליך?

9 ת. בחורה נקמנית. היא המאהבת של בעלה של רגינה הבחורה שעובדת איתי
10 במפעל, רגינה מעלה מאז שבעלה והיא נפרדו כל מיני סטטוסים שכאילו מכוונים
11 לה ולבעלה. לינוי נכנסת לפייסבוק, מסתכלת על הסטטוסים של רגינה, על
12 התגובות שמגיבים לה לסטטוסים. היא נכנסת לשמות האלה, אני לא היחיד. דרך
13 זה הגיעה לכל מיני פרטים, זה שאני עובד איתה, המספר טלפון זה עדיין תעלומה
14 לא יודע איך הגיע אליה. היא התקשרה אלי. ככה היא מכירה אותי. אף פעם לא
15 יצרתי איתה קשר. סוג של נקמנית על כל התגובות האלה.

16 ש. תסביר לי על מה היא יכולה להגיב ככה שכתבת בפייסבוק?

17 ת. אני מאמין על סטטוס מסוים שהעלתה רגינה 26.6.2015 17:23 (מציג אותו בפני
18 בנייד שלו – הוא המגיב הראשון לסטטוס – חוקר).

19 41. מעדותו של אלעד במשטרה נראה כי הוא יודע היטב במי מדובר. אלעד עומת עם הסתירה
20 הזו, ועדותו לא הותירה רושם מהימן:

21 ש. האם הגבת לפוסטים שנכתבו על התובעת?

22 ת. אני הגבתי על הפוסטים שרגינה העלתה אבל לא ידעתי על מי מדובר. לא היה
23 לי שום מושג.

24 ש. אני מפנה לתלונתך במשטרה, נספח ו' לתצהיר התובעת – בש' 18-19 אתה
25 מסביר שהפוסטים מכוונים אל התובעת.

26 ש. יכולתי לדעת אחרי שיחת האיומים שהתובעת התקשרה אלי וקישרה את עצמה
27 לסטטוסים שרגינה העלתה ושאלה אותי אם יש בעיה עם הפייסבוק ואמרתי לה
28 שאני לא יודע במה מדובר והיא שאלה אם אני לא מכיר אותה ואמרה "אני אזיין
29 אותך"



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 (עמ' 31, ש' 29-23).
- 2 ישנו טעם נוסף, לכך שאינני מאמינה לטענתו של אלעד על כך שלא ידע למי מכוונים הפוסטים
3 של הנתבעת. התובעת צירפה לתצהירה, פרסום נוסף של הנתבעת בפייסבוק, מיום 15.04.15
4 (צורף כנספח ח'), כחודשיים לפני מועד הפוסטים נשוא התביעה. בפרסום כתבה הנתבעת:
5 "לא עוזבים אישה אוהבת בשביל זונה".
- 6 אלעד הגיב לפוסט זה של הנתבעת: "לא סתם זונה אלא זונה של ערבים". מדברים אלה
7 משתמע שאלעד יודע אל מי מכוונים דבריה של הנתבעת.
- 8 יתרה מכך, שניים מהפוסטים נשוא התביעה פורסמו לאחר שיחת הטלפון של התובעת אל
9 אלעד. ברור לכן כי לפחות לגבי שני אלה, אלעד כבר ידע שהם מכוונים לתובעת.
- 10 אחות הנתבעת, אלבינה רבייב, הובאה לעדות מטעם התובעת. אלבינה טענה, אמנם, כי לא
11 הגיבה על שום פוסט בקשר לתובעת (עמ' 37, ש' 35) וכי לא ידעה שהפרסומים בפייסבוק
12 מכוונים ללינוי (עמ' 38, ש' 1), אך אינני מאמינה לעדותה כלל.
- 13 לפוסט מיום 15.04.15 שהובא לעיל, אלבינה כתבה מספר תגובות, שמהן עולה שהיא ידעה
14 היטב שהדברים של הנתבעת מכוונים לתובעת. וכך התנהלו חילופי הדברים בין הנתבעת
15 לאלבינה:
- 16 "אלבינה:
- 17 על מי מדובר?? על ההיא שהיתה מזרון של ואליד זה שנתן לה קצת כסף ופלאפון
18 ושל עוד כמה כאלה ואלידים על הדרך???
- 19 רגינה רבאייב:
- 20 נישחש טוב...איך ידעת?? מסתבר שהיא השרמוטה של כל הכפרים באזור, יש
21 סמרטוטים שנזרקים מהבית ורצים ישר להתנחם בזרועות של כאלה...חחחחחחח
- 22 נסיונה של אלבינה, להסביר כיצד מתיישבים הדברים האלה עם טענתה לפיה כלל לא ידעה
23 על מי מדובר, היה רצוף תשובות מתפתלות ומתחכמות, שלא נותר אלא להביא אותן כלשונן:
- 24 ש. בפוסט את כתבת לגבי ווליד, מי זה ווליד?
- 25 ת. מישוהו שאני מכירה. אני גרה בב"ש ויש לי שם הרבה כאלה. אם אני מציינת
26 שם אז מדובר עליה? או על מישהו אחר? מה זה "על ראש הגנב בוער הכובע". מה
27 זה קשור אליה?
- 28 ש. אם אני אומר לך שבחקירה קודמת אלעד דיבר על ווליד והוא אמר שווליד זה
29 אדם שבא אליו הביתה לתקוף אותו.



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

- 1 ת. אלעד זה אני ואני זה אני. אלעד גר בצפון ואני גרה בדרום.
- 2 ש. אבל שניכם מגיבים על אותו פוסט ומדברים על וליד.
- 3 ת. זכותי המלאה. כל אחד מגיב על מה שהוא רוצה להגיב.
- 4 ש. מציג לך את נספח ח' ואת התגובה שלך בפוסט רואים רגינה אלבינה ואלעד
- 5 מדברים על וליד מב"ש והוא מדבר על וליד שבא אליו הביתה.
- 6 ש. למה זה שהגבתי אז המשכתי את השרשור איתו? זה שאתה החלטת את זה ככה
- 7 זכותך.
- 8 ש. למי הכוונה שהיתה מזרון של וליד שרשמת?
- 9 ת. אני דיברתי על מישהו וזה לא קשור אליך.
- 10 ש. מי היתה המזרון של וליד?
- 11 ת. עניתי לך כבר. כאשר בית המשפט מסביר לי את השאלה אני אומרת שהתכוונתי
- 12 למישהי שהיא לא מפה ולא קשורה כלל לא לרגינה ולא קשורה ללינוי. זה שלינוי
- 13 החליטה שזה עליה, זו זכותה. אני לא מחליטה בשביל כל אחד מה לחשוב. (עמ' 38,
- 14 ש' 12-28).
- 15 47. העובדה, שאלעד ואלבינה התייחסו שניהם לאדם בשם וליד, ככזה שיש לו קשר עם נשוא
- 16 הפוסטים של הנתבעת, מחזקת את מסקנתי לפיה הם ידעו היטב שמדובר בתובעת. זאת,
- 17 משום שהוכח שהתובעת עבדה עם אדם ששמו וליד, וכי הנתבעת הכירה את התובעת ממקום
- 18 עבודתה הסמוך. מאחר שגם אלבינה וגם אלעד, ששניהם קרובים לנתבעת, מציינים נתון זה
- 19 בתגובותיהם, אינני מאמינה לטענתם לפיה לא הכירו את התובעת ולא ידעו כי אליה מכוונים
- 20 הפוסטים.
- 21 48. לאור כל האמור, שוכנעתי כי אלעד ואלבינה זיהו את התובעת כמי שאליה כוונת הפוסטים של
- 22 הנתבעת. יחד עם זאת, מלבד שניים אלה, שהם אחותה ובן זוגה של הנתבעת, לא עלה בידיה
- 23 של התובעת להוכיח כי גם אנשים אחרים, שאינם קרוביה של הנתבעת, ידעו לזהות שהתובעת
- 24 היא מושא הפרסומים.
- 25 49. מקריאת התגובות לפוסטים, נראה שהמגיבים אינם יודעים למי מתכוונת הנתבעת. שמה של
- 26 התובעת אינו מצוין בתגובות, וגם אין בתגובות כל פרט אחר שיכול לרמז כי הכותבים מודעים
- 27 לזהותה.



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 התובעת, שטענה שהנתבעת הכפישה את שמה ברחבי העיר, נמנעה מלהביא עדים שהיו
2 יכולים לסייע לה בהוכחת טענה זו. התובעת טענה שאנשים הגיעו אליה והראו לה את
3 הפרסומים, אך נמנעה מלהעיד את אותם אנשים (עמ' 11, ש' 9-5).
- 4 התובעת נמנעה גם מלהביא עדים, על מנת לתמוך בטענתה שהנתבעת היתה נוהגת להתקשר
5 למקום העבודה שלה בסופר, לדבר שם עם הקופאית הראשית ועם סגן מנהל החנות ולקלל
6 אותה, דבר שגרם לה לבושה (סעיף 8 לתצהיר התובעת). התובעת לא נקבה בשם של אותם
7 אנשים, ולא זימנה אותם לעדות. כאשר נשאלה מדוע לא הביאה אותם לעדות, השיבה כי
8 "הם פשוט לא היו מעוניינים להיכנס לזה" (עמ' 6, ש' 19-20). מדובר בתשובה סתמית,
9 וברור איפה שמחדלה של התובעת בעניין הזה פועל לחובתה.
- 10 טענת התובעת, לפיה נתונים שנכללו בפוסטים, כגון העובדה שבעלה נמצא בכלא (עמ' 9, ש'
11 28-29), איפשרו את זיהויה, לא הוכחה. להוציא את אלעד ואלבינה, אחותה ובן זוגה של
12 הנתבעת, שקשורים ישירות לסיכסוך שבין הנתבעת ובעלה לשעבר, לא הוכח שגם אחרים
13 יכולים היו לזהות את התובעת כמי שהפרסומים מתייחסים אליה, וכל שכן שלא הוכח כי
14 אנשים נוספים זיהו בהם, בפועל, את התובעת.
- 15 53. אכן, לפי החוק, די בכך שהתובעת הוכיחה שפרסום הפוסטים הגיע לשני אנשים שידעו שהם
16 מכוונים לתובעת, אלעד ואלבינה. יחד עם זאת, להיקף הפרסום יכולה להיות משמעות לעניין
17 הפיצוי, ואדון בכך בהמשך.
- 18 **הסרטון**
- 19 54. התובעת טוענת שהנתבעת פרסמה נגדה דברי לשון הרע במקרה נוסף, שבמהלכו תקפה אותה
20 הנתבעת מילולית ופיזית.
- 21 לטענת התובעת, הנתבעת הגיעה אל ביתו של בעלה לשעבר בעיר טירת הכרמל. כאשר ראתה
22 אותו יחד עם התובעת, החלה הנתבעת לקלל ולהכפיש את התובעת, ואף תקפה אותה פיזית.
23 לדברי התובעת, מדובר בפרסום, הואיל ובתקרית נכחו בעלה לשעבר של התובעת, אמו ובתה
24 של הנתבעת וכן שכנים ועובדי אורח.
- 25 55. התובעת פירטה בתביעתה את הכינויים בהם כינתה אותה הנתבעת ואשר לטענתה השפילו
26 אותה והלבינו את פניה ברבים :
- 27 "את שרמוטה ואת מזדיינת עם בעלי", זה האוטו שבעלי קנה לה בשיקים שלו על
28 חשבוני על חשבון הילדים שלי, והילדים שלך נהנים את והילדים שלך זבל",
29 "בתקופה הכי קשה אתה נטשת לטובתי? לטובת הזונה?", "צלמי צלמי שרמוטה
30 צלמי".



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

56. הנתבעת טענה כי אין לקבל את הסרטון כראיה, משום שהסרטון לא נמסר לה יחד עם כתב התביעה, ולכן לא טענה לגביו במסגרת כתב הגנתה. אני דוחה טענה זו. התובעת ציינה בכתב התביעה כי ברשותה סרטון המתעד את התקרית ואף הגישה את הדיסק יחד עם כתב התביעה.
- הנתבעת טענה, כי כי אין לקבל את הסרטון כראיה משום שהוא מבוזבז, ערוך ואינו שלם וכי לפני שהחלה לצלם התגרתה בה התובעת וגרמה לה למעשה לומר את הדברים שאמרה.
57. התובעת אכן הודתה שלא תיעדה את התקרית מתחילתה, לטענתה משום שלא הבינה מה קורה (עמ' 9, ש' 15-16). ברור איפה שהקלטת אינה משקפת את האירוע כולו.
- מעבר לכך, גם לא שוכנעתי שהדברים שנאמרו בסרטון מהווים לשון הרע, כמשמעות מונח זה בחוק. מצפייה בסרטון נראה כי הרקע למחלוקת, מלבד הקשר הזוגי של התובעת עם מיכאל, הוא כספי. הנתבעת טענה במסגרת הדיון בצו ההרחקה, שהיא הגיעה לטירת הכרמל כדי להתעמת עם מיכאל על כך שהוא אינו מפרנס את ארבעת ילדיהם המשותפים (עמ' 3, ש' 17-18, לדיון בצו ההרחקה). גם בסרטון נשמעת הנתבעת מדברת על כך שמיכאל אינו מפרנס את ילדיהם ואומרת "זה האוטו שבעלי קנה לה בשיקים שלו על חשבוני על חשבון הילדים שלי..."
58. אכן, הנתבעת עושה שימוש בלשון בוטה גסה, כשהיא אינה בוחלת במילות גנאי. יחד עם זאת, הפסיקה כבר קבעה כי כאשר מדובר בחילופים הדדיים של מילות גנאי, תוך כדי ויכוח, ותוך הטחת מילות גנאי או כינויים שהפכו שכיחים בחברה, לעיתים אין לראות מילות גנאי כאלה כבאות בגדר "לשון הרע" לעניין חוק לשון הרע, או לחלופין - ניתן לראותן בגדר "זוטי דברים" שאינם מקימים עילת תביעה :
- "לא אמרתי - ואינני אומר - כי גידופים, קללות והתרסות אינם עשויים לבוא בגדר לשון הרע. ... סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה, עלול לבזותו עד-מאד, ועל כן להוות משום "לשון הרע". עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל הנסיבות, יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע. "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" (שנהר, בספרו הנ"ל, בעמ' 131, והאסמכתאות שם; ראו גם Pease v. International Union of Operating Engineers Local 150, 567 N.E.2d 614, 619 (1991); Ward v. Zelikovsky, 643 A.2d 972, 978-979 (1994); Stevens v. Tillman, 855 F.2d



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

1 הגידוף של אתמול הוא שפת הרחוב של היום. סיווג הדיבור
2 על-פי סגנונו עשוי לייחד את חופש הביטוי למיטבי הדיבור ולצחי הלשון לבדם.
3 חופש הביטוי צריך שיהיה שמור גם לעלגי הלשון, שהם תכופות גם קשיי היום.
4 שפתם אינה "בעלת ערך פחות" (פסק-דין Chaplinsky הנ"ל). כשם שחרות הביטוי
5 היא עיוורת כלפי התוכן, כך אין היא נותנת דעתה לסגנון. אכן, כדברי ה- ECHR,
6 הזכות לחופש ביטוי "protects not only the substance of the ideas and
7 information expressed but also the form in which they are conveyed".
8 "(Oberschlick v. Austria (II), 42 Eur. Ct. H.R. 1266 (1997))."

9 (רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (12.11.2006), כב' השופט אליעזר ריבלין
10 בפסקה 26 לפסק דינו).

11 עוד נקבע:

12 "...לצורך הכרעה בשאלה, האם מהווים דברי גידוף 'לשון הרע', ישקול בית
13 המשפט לא רק את הנורמות החברתיות במקום שבו נאמרו הדברים, אלא גם את
14 נימת הדיבור, את הקול ואת הקשר שבהם נאמרו הדברים, ואם יתברר שהדברים
15 נאמרו ברוגז או בכעס או תוך חילופי עלבונות, ייטה בית המשפט שלא לראות
16 בדברים 'לשון הרע' המקימה עילת תביעה על פי החוק" (אורי שנהר, דיני לשון
17 הרע, עמ' 132).

18 59. שוכנעתי כי במקרה שבפני, מדובר בחילופי עלבונות. כאמור, הסרטון משקף רק חלק
19 מהאירוע ולא את כולו, ואני מאמינה לכן לנתבעת שטענה כי מדובר היה בחילופי דברים. על
20 חילופי הדברים, ועל הסיגנון של המעורבים, ניתן ללמוד גם מדבריו של מיכאל כפי שתועדו
21 באותו סרטון.

22 60. על הסיגנון, ועל השפה שבה עושות הן התובעת והן הנתבעת שימוש, ניתן ללמוד מהודעות
23 הוואטסאפ שצירפה התובעת לתצהירה (נספחים א-ב לתצהיר התובעת). מהודעות אלה
24 ברור כי אף שבסרטון שומרת התובעת על שתיקה ואינה לוקחת חלק בחילופי הגידופים שבין
25 הנתבעת למיכאל, יש לה חלק לא מבוטל בליבוי הסיכסוך. מהמסרונים עולה כי התובעת
26 שלחה לנתבעת מסרונים דרך המכשיר הסלולרי של מיכאל, כשבחלק מאותם מסרונים היא
27 כתבה את הדברים כאילו היא מיכאל עצמו. גם בארוע שצולם, אין לשכוח שהתובעת, בתיכנון
28 מוקדם ביקשה לתעד את התקרית. יש לכך משקל, ואם התובעת אינה נשמעת באותה
29 הקלטה, לא ניתן להתעלם מהאפשרות שמאחר שצילמה את התקרית, היא גם נזהרה שלא
30 לדבר במהלכה.
31



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 61. בנסיבות אלה, אני קובעת כי הדברים שתועדו בסירטון, אינם אלא גידופים וקללות שכל
2 הנוכחים היו מורגלים בהם. לא מדובר לכן בלשון הרע.
- 3 62. אבחן עתה את טענותיה של הנתבעת בדבר ההגנות העומדות לה על פי חוק, באשר לפוסטים
4 שפרסמה בפייסבוק.
- 5 הנתבעת טענה כי אף אם ייקבע שמדובר בפרסום, אזי הפירסום חוסה בצל ההגנות שנקבעו
6 בחוק. לטענתה, הפוסטים פורסמו בשל הצורך הציבורי להזהיר את הציבור, היינו את חבריה
7 של הנתבעת (עמ' 2 לכתב ההגנה).
- 8 בעדותה נשאלה על כך הנתבעת :
- 9 ש. אני מפנה לעמ' 2 לפני סעיף 1 לכתב ההגנה שלך, לפסקה האחרונה, את כותבת שצריך
10 להזהיר את הציבור הרחב מפניה. את מי היה צריך להזהיר?
- 11 ת. אולי את החברים שלי, מי שהיה אצלי בפייסבוק (עמ' 17, ש' 31-29).
- 12 63. מדובר בטענה שאינה יכולה להתקבל, ולו משום שהיא עומדת בסתירה לטענת הנתבעת לפיה
13 כלל לא כיוונה את דבריה כלפי התובעת. מדובר בשתי טענות עובדתיות חלופיות, דבר האסור
14 על פי תקנה 72(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.
- 15 64. הנתבעת טענה כי הפוסטים הם בגדר הבעת דעה מוגנת.
- 16 לטענתה, הרושם שמתקבל מקריאת הפוסטים הוא שמדובר בהבעת דעה של הנתבעת על
17 בגידות ובוגדים באופן כללי וללא קשר לתובעת, והיא חוסה לכן תחת ההגנה שבסעי' 15(6)
18 לחוק איסור לשון הרע, שקובע כדלקמן :
- 19 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או
20 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
- 21 ...
- 22 (6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע
23 פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת
24 כזאת - הבעת דעה על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
25 באותה יצירה או פעולה".
- 26 אני דוחה טענה זו.
- 27 65. ראשית, משום שבענייננו, וכפי שכבר צויין לעיל, הוכח שהדברים שפרסמה כווננו לתובעת ולכן
28 אני דוחה את הטענה בדבר ההגנה הנתבעת.



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

66. שנית, על ההבדל בין עובדה לדעה בהקשרן של ההגנות הקבועות בחוק, נקבע, בין היתר:
- 1 "ככלל, יכול פרסום להיחשב כהבעת דעה, אם דברי המפרסם נוסחו בו כהבעת
2 דעה, אם צוינו על ידי עובדות האמת שעליהן סמך את דעתו, אם הקפיד להבחין
3 בין העובדות לבין דעתו ואם קיימת זיקה סבירה בין עובדות האמת לבין הדעה
4 שגיבש על יסודן".
- 5
- 6 (ע"א 323/98 שרון נ' בנזימן ואח', פ"ד נו(3), 245)
- 7 במקרה שבפני, הנתבעת לא הבחינה כלל בין החלק העובדתי לחלק שמהווה, לכאורה, את
8 דעתה הפרטית, ואף הציגה דעות פרטיות כעובדות נחרצות ומוגמרות, באופן שמקשה אף על
9 סיווג חלק זה או אחר של הפרסום כדעה או עובדה. דוגמא ברורה לכך ניתן למצוא, למשל,
10 בטענה כי התובעת מנסה לפגוע בה בכל דרך אפשרית "בשקרים, תכסיסים וכל מיני תרגילים
11 עלובים כמו תלונוט במשטרה ובתביעות שקריות בבית המשפט...אני כבר יודעת שעשית
12 את אותם הדברים לאשתו של המאהב הראשון שלך בזמן שעוד היית נשואה...". וכן "את
13 בסה"כ פרוצה שידועה בכל האזורים כאן בסביבה בתור הורסת משפחות...".
- 14 67. הנתבעת נשאלה כיצד המילים שאמרה בגנות התובעת יכולות להיחשב כהבעת דעה, אולם לא
15 היתה בפיה תשובה עניינית:
- 16 ש. בכתב ההגנה גם טענת טענה חלופית נוספת שמה שפרסמת על התובעת זה
17 הבעת דעה. את יכולה להסביר איך המילים "פרוצה" ועוד מילים כאלה זה הבעת
18 דעה לגיטימית?
- 19 ת. מבחינתי כן, זו דעה שלי וזה המחשבה שלי. זה הרגשות שלי וזה הניסוח
20 המופרך שלי. כל אחד עם השגעת (כך במקור, ה.א.) שלו (עמ' 17, ש' 32-33, עמ'
21 18, ש' 1-2).
- 22 68. הטעם השלישי לדחית טענה זו של הנתבעת הינו משום שתנאי להחלת ההגנות לפי סעיף 15
23 הוא שהפרסום נעשה בתום לב. לעניין תום הלב קובע סעיף 16 לחוק את ההוראות שלהלן:
- 24 "א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות
25 בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את
26 הפרסום בתום לב.
- 27 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים
28 בפרסום אחת מאלה:
- 29 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת הוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

69. מסעיף 16 לחוק, ברור כי קיים פן חיובי ופן שלילי של חזקת תום הלב. במקרה דנן לא הוכח שהפרסום נעשה בתום לב. ראשית, משום שלא הוכח שהדברים שפורסמו היו אמת. בכתב ההגנה אמנם ציינה הנתבעת כי חלה עליה גם הגנת "אמת בפרסום", אולם הנתבעת לא חזרה על טענה זו בסיכומיה ונראה כי זנחה אותה.

70. גם הטענה, לפיה יש לתת משקל לכך שהדברים פורסמו באינטרנט, ולכן גובר חופש הביטוי של הנתבעת, דינה להידחות. הכללים האוסרים על לשון הרע שרירים וקיימים גם ברחבי הרשת. חרף הזכות לחופש הדיבור - וחשיבותו של שיח חופשי באינטרנט, גם פרסומים באינטרנט, ובכלל זה ברשת החברתית, בין אם כ"פוסט", בין כתגובות, ובין אם בפורומים, יכולים להצמיח עילת תביעה. גם שיח חופשי באינטרנט אמור להיות מרוסן.

הגנת זוטי דברים

71. הנתבעת טענה כי חלה עליה הגנת "זוטי דברים".

אכן, הלכה היא שלא כל פרסום "לשון הרע" אמור למצוא דרכו אל בית המשפט. המבחן הינו האם "אדם סביר" היה מביא את העניין לבית המשפט. יצוין, שהמבחן אינו סטטיסטי אלא אם אדם סביר, מן הישוב, לא היה מביא את העניין לבית המשפט.

מקום שמדובר "בפגיעה מזערית" בזכות, שאין דרכה להתברר בבית המשפט, ואין דרכו של "אדם סביר" להביאה בשערי בית המשפט, חוסה פגיעה זו בהגנת זוטי דברים (דנ"א 1333/02 הועדה המקומית לתכנון ובנייה נ' הורוביץ פד"י נ"ח (6) 289 (2004)).

72. במקרה שבפני התלבטתי לא מעט בשאלה אם הדברים מהווים "זוטי דברים".

בסופו של דבר הגעתי לכלל מסקנה שהפרסום נשוא התובענה שבפני אינו חוסה תחת ההגנה של "זוטי דברים". מדובר בארבעה פוסטים ארוכים ומפורטים שפרסמה הנתבעת בקיר הפייסבוק שלה, ולא ניתן לראות בכך פרסום שולי.

פגיעה בפרטיות

73. עילה נוספת בכתב התביעה היא עילה לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, כאשר התובעת טוענת שבתקרית שאירעה בטירת הכרמל, הנתבעת הפרה את פרטיותה בניגוד לדין.

התובעת תיארה בסיכומיה את הפגיעה בפרטיותה באופן הבא:



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

"לאחר שצף הקללות הפוגעני התקרבה הנתבעת אל התובעת באקט מאיים וכוחני החלה לפתוח את המכנסיים שלה ובזמן שהיא אומרת לתובעת "רוצה לצלם את הכוס שלי בואי צלמי את הכוס שלי". התובעת חשה למעשה מוטרדת, מושפלת ומבוזה על ידי הנתבעת בעקבות מעשה פוגעני זה. מדובר באקט משפיל אשר מהווה הטרדה ופגיעה בפרטיותה של התובעת..." (סעיף 73 לסיכומים).

74. סעי' 1 לחוק הגנת הפרטיות, קובע :

"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

סעי' 2 לחוק הגנת הפרטיות מפרט אחד עשר מקרים בהם תתקיים פגיעה בפרטיותו של אדם. התובעת לא פירטה מהי הוראת החוק עליה היא מבססת את תביעתה ביחס לחוק הגנת הפרטיות. ככל שהיא סומכת על זו הקבועה בסעיף (1)2 לחוק, לא מצאתי שהוכחו היסודו הנדרשים. סעיף זה קובע כך :

"(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת"

75. בענייננו לא מדובר בבילוש או בהתחקות אחר התובעת דווקא, אלא אחר מיכאל, בעלה של הנתבעת, כפי שעולה מחלופי הדברים בסרטון.

גם אינני סבורה כי אותה פעולה של הנתבעת עולה גם כדי "הטרדה אחרת" לפי סעיף (1)2 לעיל.

76. בפסיקה פורש המונח "הטרדה אחרת" :

"המונח "הטרדה אחרת" אינו מוגדר בחוק. עם זאת יש לפרשו באופן מצמצם, וראו לעניין קביעת כב' הנשיא שמגר בבג"ץ ועקנין לעיל בעמוד 424 : "הביטוי בו השתמש המחוקק - "הטרדה אחרת" - ביטוי סתמי הוא, ואין לו משמעות ברורה. במובן מסוים ניתן לראות בכל פעולה אסורה (עבירה, עוולה, הפרת חוזה) פעולה מטרידה. בוודאי שלא יעלה על הדעת לקבוע, כי כל דיני העונשין, דיני הנזיקין ודיני החוזים מקופלים מעתה ואילך בתיבה זו ("הטרדה") ומנווטים לחוק הגנת הפרטיות".

וכן דבריו בד"נ ועקנין בעמ' 852-853 "הנה כי כן עולה מן האמור בדברי ההסבר, כי המונח "הטרדה" בא להשלים את המעגל של מיגוון שיטות החשיפה המכוונות של ענייניו הפרטיים של האדם, שאינן יכולות להיכלל במושגים של בילוש או התחקות דווקא. מן הבחינה הלשונית ניתן, למשל, לטעון, כי הביטויים "בילוש" או "התחקות", בעומדם בגפם, עשויים היו להתפרש, בדרך כלל, באופן מצמצם,



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני:

1 כמתייחסים רק למעקב סתר. מכאן, ככל הנראה, הצורך בהוספת "ההטרדה
2 האחרת".

3 המונח "הטרדה אחרת" כולל באחד ממרכיביו, היינו במלה "אחרת", את ההפניה
4 החוזרת המפורשת אל המילים "בילוש" ו"התחקות" שקדמו לו. נוצרה גם זיקה
5 ניסוחית מיוחדת בין המלים "העלולים להטרידו" הצמודות לבילוש ולהתחקות,
6 לבין "ההטרדה האחרת...".

7 ובהמשך: "מהי הטרדה אחרת? דומה, כי זו יכולה לכלול, למשל, מעשה מקובל
8 למדי של צעידה גלויה וצמודה ואף הפגנתית אחר אדם אחר, בכל מהלכיו, שאיננה
9 בגדר מעקב סתר אלא עיקוב גלוי. דומה לכך המשמרת הצמודה (picketing בלע"ז),
10 הניצבת ליד ביתו של אדם או סובבת על פתחו. מעשה כמותאר עלול להדיר אדם
11 משלוותו, מהרגשת הביטחון האישי שלו ומתחושתו, כי הוא יכול לנהל את חייו
12 לעצמו, בלי שענייניו הפרטיים הופכים לתצוגה לאחרים, ובכך הטרדה שבמעשה
13 והפגיעה בפרטיות העולה ממנה. כמובן, אין כאן כל ניסיון למצות את תיאור
14 משמעותו של הביטוי כי אם אך רצון להדגימו".

15 ראו תא"מ 16688-04-14 אורלי סבג-ויינר נ' אגודת מתיישבי רמות מנשה (פורסם בנבו,
16 מיום 19.12.15).

17 77. במקרה שבפני, וכפי שכבר תואר לעיל, מדובר בדברים שנאמרו במסגרת ויכוח מתמשך בין
18 הנתבעת ובין מיכאל, והתובעת לקחה חלק בהתנצחויות האלה, כפי שניתן ללמוד מחילופי
19 הודעות הוטרסאפ שצורפו לתצהירה. מאחר שהתובעת, מיוזמתה, לקחה חלק בסכסוך שבין
20 הנתבעת ומיכאל, ממילא אין לה להלין אלא על עצמה אם גם באותו מקרה מצאה עצמה
21 מעורבת. אני דוחה לכן את הטענה כאילו מדובר בפגיעה בפרטיות.

22 78. למעלה מן הצורך, ושמה ייקבע כי המקרה המתועד, הינו בגדר פגיעה בפרטיותה של התובעת,
23 אציין כי לטעמי, בנסיבות שפורטו, התקרית האחת שתועדה היא בגדר "מעשה של מה בכך",
24 שאליו מכוון סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות, הקובע:

25 "לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה
26 ממש".

27 79. בעניין זה נקבע כי:

28 "חוק הגנת הפרטיות דורש כי יוכח כי הפגיעה לא היתה פגיעה "שאין בה ממש"
29 (סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות). בהקשר זה יש להראות כי הפגיעה בפרטיות לא
30 בוצעה על דרך "מעשה של מה בכך", שכן פגיעה שכזו לא תקנה זכות לסעד (עניין
31 האגודה לזכויות האזרח, בעמ' 863). כוונת הסעיף היא להסיר מעל הדרך תביעות



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

- 1 טורדניות, שאדם סביר לא היה מטריח עצמו בעטיין לבית המשפט (השוו לסעיף 4
- 2 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]; כן ראו ת"א (שלום ת"א) 199509/02 צדיק נ' הוצאת
- 3 עיתון "הארץ" בע"מ, פסקה 10 (22.1.2004); חי, בעמ' 129).
- 4 (ע"א 1697/11 א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' אריה ורדי (פורסם בנבו, מיום 23.01.2013).
- 5 80. לאור האמור, אני דוחה את דרישת התובעת לקבלת פיצוי בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.
- 6 **הפיצוי**
- 7 81. התובעת עתרה לחיוב הנתבעת בסכום של 100,000 ₪, כאשר 50,000 ₪ הם פיצוי מכח חוק לשון
- 8 הרע ו-50,000 ₪ נוספים מכח חוק הגנת הפרטיות.
- 9 לפי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, שכותרתו "פיצוי ללא הוכחת נזק", במשפט בשל
- 10 עוולה אזרחית, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי, שלא יעלה על 50,000
- 11 ללא הוכחת נזק.
- 12 לפי הוראת סעיף 7א(ג) לחוק, במשפט בשל עוולה אזרחית, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה
- 13 בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל
- 14 הסכום שבסעיף (ב) לעיל, ללא הוכחת נזק.
- 15 82. מאחר שמדובר בפיצוי שהמחוקק קבע לגביו רף מקסימלי, לבית המשפט שיקול הדעת לקבוע
- 16 את הפיצוי עד לרף שקבע המחוקק, ועל פי נסיבות העניין.
- 17 83. במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול לעניין סכום הפיצוי נקבע כי :
- 18 "הלכה פסוקה היא כי בית המשפט צריך להתחשב בנסיבותיו המיוחדות של
- 19 המקרה ולקחת בחשבון נוסף לטיב העוולה עצמה גם את התנהגותו של המעוול
- 20 במידה שהיתה זדונית או משולחת כל רסן, את היקף ההשמצה ופרסומה, וכן את
- 21 התנהגותו במשך כל זמן ניהול המשפט, ולאמוד בהתאם את סכום הפיצויים"
- 22 ע"א 30/72 שמואל פרידמן נ' שמואל סגל, פ"ד כז(2), 225.
- 23 84. עוד נקבע, כי כאשר מדובר בפיצוי שעה שלא הוכח נזק ממון, יש לתת משקל גם להיקף
- 24 הפירסום, התנהגות הצדדים לפני הפרסום ולאחריו, ולנתונים נוספים :
- 25 "הנזק בו מדובר בענייננו הוא נזק טהור לשמו הטוב של המערער, שכן לא ניתן
- 26 בפנינו כי הפרסום גרם נזק ממון. כיצד יקבע בית המשפט את שיעור הפיצויים
- 27 במקרה זה? "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר,
- 28 בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו
- 29 מנת חלקו, ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני הפרסום ולאחריו עשוי להוות אמצעי בעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו".

רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם בנבו, מיום 12.11.06).

ע"א (י-ם) 45661-12-10 גסלר נ' עיריית ירושלים [פורסם בנבו].

85. במקרה שבפני מדובר במסכת פרסומים שנמשכה במשך כחצי שנה, אך למרות זאת לא הביאה התובעת אפילו עדות אחת, על מנת להוכיח שאנשים שאינם קשורים ישירות ובקשר הדוק לנתבעת, ושאינם אחותה או בן זוגה של הנתבעת, הבינו כי מדובר באותם פרסומים על התובעת. החלטת התובעת, שלא להביא עדים מתאימים, פועלת לחובת התובעת ומחייבת את המסקנה לפיה עדים כאלה לא הובאו על ידי התובעת, משום שלא היו כאלה שזיהו את התובעת כמי שהדברים מכוונים כלפיה.

86. במקרה דומה, בו היקף הפרסום בפייסבוק היה מצומצם, נקבע כך לעניין הפיצוי :

"אין מחלוקת כי התקבלו רק שתי תגובות לפרסום. התובע טען בתצהירו כי התקבלו תגובות רבות, אך הוא לא הוכיח כי התקבלו יותר משתי התגובות, שאותן ציינה אף הנתבעת. גם אחיו של התובע מסר בתצהירו כי ראה שתי תגובות לפרסום הפוגע.

הדבר תומך בכך שהשפעתו של הפרסום לא היתה ניכרת. כאמור, משך זמן הפרסום היה יומיים בלבד.

אין ספק שמדובר בפרסום חמור, מכפיש ופוגע; אך על פי הנסיבות שצוינו לעיל, נראה כי נוסף על משכו הקצר יחסית, לא גלש היקפו, למעשה, אל מעבר למשתתפי "הקבוצה בפייסבוק" ובני משפחתו הקרובים של התובע. בנסיבות אלה, הנזק שנגרם לתובע התמקד בעיקר בעלבון, בכעס ובעוגמת הנפש שנגרמו לו, לנוכח הייחוס לו של מעשי אונס (בין פלילי ובין "אפור").

מגיע לתובע פיצוי הולם בגין לשון הרע שפורסמה, אך בקביעת סכום הפיצוי התחשבתי בהסרתו על ידי הנתבעת כעבור יומיים, ובכך שלא גרם לתובע פגיעה של ממש במקום עבודתו או בקרב בני משפחתו ומכריו".

תא"מ 42103-12-10 אלכסנדר מילמן נ' טל פרז'ון, (פורסם בנבו, מיום 04.11.14).

87. גם לא ניתן להתעלם מכך שהתובעת, ביודעין, עירבה עצמה בסיכסוך שבין הנתבעת ומיכאל. היא נכנסה לקשר זוגי עם מיכאל, כשהיא יודעת שהוא עודנו נשוי לנתבעת, ואחר כך גם



בית משפט השלום בחדרה

ת"א 56487-02-16 צרפתי מהצרי נ' רבייב

תיק חיצוני :

התכתבה עם הנתבעת בהודעות ווטסאפ, תוך שימוש במכשיר הסלולרי של מיכאל. יוצא,
שהתובעת יכולה, וצריכה, לבוא בטרוניה גם על עצמה, בגין "מחול השדים" שיצרה.
והשווה : תמ"ש 30423-12-15 י. ש. נ' א. מ. (פורסם בנבו).

88. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות, לתוכן הפירסום ולהיקפו, ולרמת הפיצוי הנוהגת,
החלטתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סכום של 1000 ₪ בלבד בגין כל אחד מהפוסטים.
בסה"כ על הנתבעת לשלם לכן לתובעת סכום של 4,000 ₪.

89. הנתבעת תישא גם בהוצאות התובעת בגין התביעה (אגרות, מסירות ושכר עדים, אם נפסק),
ועל כל אלה, בשכ"ט עו"ד לתובעת, בסכום של 3000 ₪.

המזכירות תעביר עותק מפקס הדין לצדדים.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ח, 03 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

הדסה אסיף, שופטת